706/04

Den 27. september 2004 blev i sag nr. 62.287:

xxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Trekroner Forsikring A/S
Jens Kofods Gade 1
1268 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har indboforsikring i Trekroner Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet pligtig til at anerkende, at han har været udsat for et dækningsberettigende indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for smykker og kontanter under henvisning til forsikringsbetingelserne, hvoraf fremgår, at forsikringen ikke dækker som indbrudstyveri, hvis der ikke findes tydeligt tegn på voldeligt opbrud.

Det fremgår af sagen, at klageren i skadeanmeldelse af 17/6 2003 anmeldte, at der den 11/6 2003 havde været indbrud på den forsikrede ejendom, og at der var stjålet et videokamera til 24.000 kr., 10.100 kr. i kontanter og smykker for 84.000 kr. Ved sin beskrivelse af skaden har klageren anført: "Vinduesskod opbrudt på børneværelse". Desuden fremgår det af anmeldelsen, at der kunne konstateres tegn på voldeligt opbrud, idet "karmen var brækket op".

Af kvitteringen for anmeldelse til politiet fremgår: "Vinduesskod opbrudt".

Af taksatorrapporten fremgår:

"Indtrængen af gerningsmand via vindue til værelse.

Vinduet er placeret i en højde af ca. 1,2 m over terræn. Det havde stået på klem, kun monteret et sikringsbeslag. To hasper, som vinduet var monteret med, var ikke blevet brugt. Vinduet var blevet åbnet med en ringe udførsel af magt ved at sikringsbeslaget var blevet rykket af. Havde været monteret med tre små skruer. Der var ikke skade på selve karmen. Kun lidt skade synlig hvor skruerne var blevet rykket ud.

Ft. oplyser at de var hjemme på skadestidspunktet, beskæftiget med at lave indkørsel på den anden side af huset. De brugte larmende maskiner og havde ikke hørt noget."

På baggrund af taksatorens rapport meddelte selskabet i skrivelse af 13/8 2003 til klageren, at der efter selskabets opfattelse ikke var tale om en forsvarligt aflåst bygning, og at der ikke var tydeligt tegn på voldeligt opbrud. Sagen var derfor behandlet som et simpelt tyveri i stedet for et indbrudstyveri, og selskabet kunne derfor kun tilbyde erstatning for videokameraet.

Klagerens advokat er utilfreds med selskabets afgørelse. Således anfører advokaten i skrivelse af 1/10 2003 til nævnet bl.a., at det ikke er korrekt, når selskabet anfører, at der ikke er sket skade på selve karmen og kun lidt synlig skade der, hvor skruerne er rykket ud. Klagerens advokat henviser til støtte herfor til oplysningerne i klagerens skadeanmeldelse og kvitteringen fra politiet. Desuden oplyser advokaten, at klageren fortsat er i besiddelse af den pågældende karm, hvor det tydeligt fremgår, at tyven har anvendt værktøj på den udvendige side af huset for at brække karmen op. I relation til taksatorens bemærkning om, at klageren havde oplyst, at han var hjemme på gerningstidspunktet, anfører klagerens advokat, at dette ligeledes er en ukorrekt oplysning, idet klageren ikke var hjemme. Indbruddet blev konstateret af klagerens søn, som herefter pr. telefon kontaktede sin mor.

Selskabet har i skrivelse af 28/10 2003 til nævnet redegjort for afgørelsen således:

"Advokaten henviser i sin klageskrivelse til, at der ifølge oplysning i såvel skadeanmeldelse som politikvittering er tale om opbrud ved, at karmen er brækket op. Disse

oplysninger er imidlertid ikke i overensstemmelse med de observationer, som vores taksator efterfølgende har gjort. Som anført var sikringsbeslagene alene fastgjort med 3 små skruer, der kunne rives ud uden større besvær. Taksatoren oplyser da også, at forsikringstageren i forbindelse med taksators besigtigelse på ejendommen netop fremhævede de små mærker på karmen.

På dette grundlag må vi fastholde, at et vindue, der alene er lukket med et sikringsbeslag, som kan rykkes af uden nævneværdig vold, ikke kan betragtes som aflåst. Vi skal i den forbindelse henvise til AK 59.422, hvor det udtrykkeligt lægges til grund, at 'Afgørende for, om sikkerhedsforskriften er tilsidesat, er, om gerningsmanden har måttet anvende vold i et ikke ringe omfang for at skaffe sig adgang gennem vinduet - ikke om gerningsmanden faktisk har anvendt vold i et ikke ringe omfang.'

Idet vores taksator som anført fik forståelsen af, at forsikringstagerne befandt sig udendørs på den anden side af huset og havde aktiveret larmende maskiner, må den manglende aflåsning af vinduet efter vores opfattelse anses for at være en forsømmelse fra deres side, jfr. herved AK 49.433. Vi kan nu forstå, at forsikringstagerne slet ikke var hjemme, hvorfor den manglende aflåsning så meget desto mere må anses for at være forsømmelse fra deres side.

Da der er årsagssammenhæng mellem den manglende aflåsning og tyveriet, og da de forefundne mærker ikke er af en karakter, der kan betegnes som tegn på voldeligt opbrud, er forudsætningen for dækning i henhold til bestemmelserne om indbrudstyveri derfor ikke til stede, hvorfor vi må fastholde, at forsikringstagerne ikke har et berettiget krav på dækning for smykker og penge."

Sammen med skrivelse af 3/11 2003 fra klagerens advokat modtog nævnet 3 fotos, der ifølge advokaten viste, at karmen var blevet brækket op i forbindelse med indbruddet.

Selskabet har i skrivelse af 26/5 2004 til nævnet oplyst, at det har forelagt de fremsendte fotos for taksatoren, som herefter har meddelt, at han ikke kan genkende de skader, der fremgår af de pågældende fotos, og at han ikke fik forevist sådanne skader under sin besigtigelse. Her fremviste klageren de beskedne mærker, der var forårsaget ved at

de små skruer i PN-beslaget var blevet rykket ud. Selskabet fastholder derfor, at ejendommen ikke var forsvarligt aflåst på skadetidspunktet, idet det var muligt at åbne uden brug af nævneværdig vold og uden brug af værktøj.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"16 Indbrudstyveri

a Indbrudstyveri af de forsikrede genstande, der beror i aflåst bygning eller lokale, og hvor der findes tydeligt tegn på voldeligt opbrud.

…

17 Tyveri

Såfremt et tyveri ikke opfylder betingelserne for røveri eller indbrudstyveri, skal dette afsnit benyttes.

…

i Guld, sølv, platin, perler, ædelstene, smykker, penge, værdipapirer, mønt- og frimærkesamlinger er ikke dækket."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at der til spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et indbrudstyveri, kræves en nærmere bevisførelse bl.a. om, i hvilket omfang, der har kunnet konstateres tydelige opbrudsmærker. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må foregå ved domstolene. I medfør af § 4, stk. 1 i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen